

Parochie 1
 In de pen 6
 Klapstoel 8
 Samenleving 9
 Kerk 10
 Buitenland 11
 Dossier 12
 Varia 14
 Op·tocht 16
 Mensen 17
 Bisdom 18
 Podium 20

Colofon

KERK & leven
 Halewijnlaan 92
 2050 Antwerpen
 www.kerkenleven.be
 KERK & leven is een uitgave van
 Studiecentrum Kerk en Media vzw

**VERANTWOORDELIJKE
 UITGEVER**
 Filip Debruyne
 De parochie is verantwoordelijk
 voor de eigen teksten

REDACTIE
 Algemene redactie
 tel. 03 210 08 40
 fax 03 210 08 49
 redactie.kerkenleven@kerknet.be
 Hoofdredeacteur
 Bert Claerhout
 Eindredacteur
 Peter Gordts
 Redacteurs
 Erik De Smet, Nicole Lehoucq,
 Ilse Van Halst, Jozefien Van Huffel
 Lieve Wouters
 Redactiesecretariaat & Optocht
 Martine Croonen
 secretariaat.kl@kerknet.be
 Diocesane redactie Antwerpen
 Persdienst Bisdom Antwerpen
 Schoenmarkt 2
 2000 Antwerpen
 tel. 03 202 84 30
 fax 03 202 84 31
 redactie.bisdom.antwerpen@kerknet.be
 Diocesane redactie Brugge
 Persdienst Bisdom Brugge
 Heilige Geeststraat 4
 8000 Brugge
 tel. 050 33 59 05
 fax 050 34 14 32
 persdienst.bisdom.brugge@kerknet.be
 Diocesane redactie Gent
 Eveline Coppin
 Bisdomplein 1
 9000 Gent
 tel. 09 225 16 26
 fax 09 223 39 59
 eveline.coppin@kerknet.be
 Diocesane redactie Hasselt
 Jan Colla
 Vrijwilligersplein 14
 3500 Hasselt
 tel. 011 28 84 40
 jan.colla@kerknet.be
 Diocesane redactie Mechelen-Brussel
 Hans Medart
 Varkensstraat 6
 2800 Mechelen
 tel. 015 29 84 17
 hans.medart@kerknet.be

VORMGEVING
 Grafisch ontwerp
 Catapult, Antwerpen
 Lay-out & Zetwerk
 Patrick Claessens

PUBLICITEIT
 Trevi Plus
 Leopold II laan 53
 1080 Brussel
 tel. 02 428 21 03
 fax 02 428 37 55
 katrien.lannoo@trevipius.be
 www.trevipius.be

DIENST PAROCHEBLADEN
 tel. 03 210 08 30 - fax 03 210 08 36

ABONNEMENTEN
 Abonnementen en adreswijzigingen
 uitsluitend via de parochie

DRUKKERIJ
 NV Halewijn

© copyright
 Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit KERK & leven zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

COLUMN

Bert CLAERHOUT

Eurozone staat voor hete zomer

De eurocrisis is nog lang niet voorbij, integendeel, alles wijst erop dat de Europese leiders voor een hete zomer staan. Hoewel Griekenland – het grootste zorgkind binnen de eurozone – de afgelopen maanden door forse besparingen wat vooruitgang boekte, blijft de situatie vrij hopeloos. In 2012 zal de Griekse economie voor het vijfde opeenvolgende jaar krimpen, vermoedelijk met 4,7 procent. De verkiezingen van 6 mei veroorzaakten een politieke impasse, waardoor er op 17 juni nieuwe verkiezingen komen. Intussen liggen alle hervormingen stil. Als de Europese Centrale Bank geen noodleningen meer toekent, gaan de Griekse banken en meteen het hele land failliet. Maar wat na 17 juni? Blijft het land dan in de eurozone?

Inmiddels bereiken ons almaar meer schrijvende verhalen over hoe het er in Griekenland toegaat. „Mijn leerlingen vragen me wat er moet gebeuren, maar ik weet het niet”, vertelt de 36-jarige lerares Marianna Tycherou aan *De Morgen*. „En onze school heeft dan nog geluk gehad. Elders kunnen ze de verwarming niet meer betalen. Maar de leerlingen hebben geen dromen meer. Hoe zouden kinderen nog kunnen dromen in zo'n land?” Bruno Tersago, een Belg die sinds 2000 in de havenstad Piraeus woont, vertelt in diezelfde krant dat sommige ziekenfondsen droog staan en dokters en apothekers niet meer kunnen betalen. „Heel wat apothekers durven dan ook geen dure medicijnen meer in te slaan. Sommige kankermedicijnen zijn nog moeilijk te vinden.”

Volgens Tersago bracht de invoering van de euro destijds wel degelijk een ommekeer. „Niet dat het leven radicaal anders was, maar het werd opeens veel makkelijker om aan geld te geraken. Elke dag belde een of andere bank met de vraag of we niet wilden lenen: voor Kerstmis, voor Pasen, voor de vakanties of om andere leningen af te betalen. Veel Grieken zijn daardoor materialistischer geworden. De mentaliteit veranderde. Het was geen rijk land,

maar opeens zag je overal dure auto's en chique tavernen. Geld en imago werden belangrijk...”

De eurocrisis beperkt zich evenwel niet tot Griekenland. Ierland bevindt zich nog altijd in de gevarenzone en met Spanje gaat het ronduit slecht. Beide landen kenden na de invoering van de euro een enorme vastgoedbubbel. Banken verstrekten hypotheeken tegen almaar soepeler voorwaarden tot de bubbel uiteenspatte en vastgoedleningen niet meer werden terugbetaald. In Spanje zijn de vastgoedprijzen inmiddels gekelderd en is bijna een kwart van de bevolking werkloos. De bankensector staat er op instorten. En dan hebben we het nog niet over Portugal, waar zowel huishoudens als bedrijven diep in de schulden zitten, of over Italië, al is de situatie daar iets beter dan eind 2011.

Het lijkt er sterk op dat Europa het continent van de 'nieuwe schuldenaren' is geworden. Hoe langer de economische en financiële crisis duurt, hoe meer ook welvarende landen worden getroffen. Het Nederlandse weekblad *Elsevier* meldde onlangs dat almaar meer werkende mensen met financiële moeilijkheden kampen. Vaak betreft het tweeverdieners met een tophypotheek van wie een partner zijn baan is kwijtgeraakt of echtparen die in een echtscheidingsprocedure zijn verwickeld.

De tijd dat geld voor een groot deel van de Europese bevolking geen probleem was en dat men alles en nog wat op krediet kon kopen, lijkt voorbij. Velen zullen het er ongetwijfeld moeilijk mee hebben dat ze opnieuw de tering naar de nering moeten zetten. Een andere optie is er evenwel niet. Welke financiële maatregelen ook worden genomen om de eurozone in stand te houden, de komende jaren staan opnieuw 'ouderwetse' waarden centraal zoals sparen, soberder leven, duurzaamheid en solidariteit met de minderbedeelden. Het goede nieuws is dat voor de gemiddelde Belg geen van die waarden afbreuk doet aan het geluk.”

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Geen verhalen, maar feiten

KERK & leven, 25 APRIL 2012

Graag een reactie vanuit het werken met kinderen in voorbereiding op de geloofsbelijdenis op het artikel van Paul Kevers over de verrijzenisverhalen. In Kevers' artikel is de term 'verhaal' ons inziens te misleidend in zijn huidige betekenis. De vele ervaringen die beschreven zijn in het Nieuwe Testament verdienen de naam van 'verrijzenisgetuigenissen' van personen en groepen. Het is het gemeenschappelijk erkend 'gebeuren' dat de basis vormde van een lopend project dat zich 'de weg' noemde. Toen het nodig werd, zijn deze getuigenissen met enige vertraging door meerderen opgeschreven.

Uiteraard zijn er verschillende 'ervaringen van het contact' met de verrezen Jezus. Als we dit in de catechese 'verhalen' noemen, lopen we het gevaar mee te gaan in een redenering in de trant van: „Je moet dat niet te ernstig nemen, het is maar een verhaal van iemand, een subjectieve ervaring” of: „Ook als het niet echt zo gebeurd is, blijft het mooi”.

Getuigenissen geven samen het onmiskenbare feit weer van de verrezen Heer. Met dat feit begon de verkondiging. Het opent de kans op persoonlijke ervaring. Met de geloofsbelijdenis nemen de kinderen niet nog een verhaal op, maar nemen ze dit feit aan om hun eigen gesprek met Jezus te beginnen. Help de catechisten

dan ook om een taal te gebruiken die het waarheidsgehalte van het evangelie niet op voorhand ondergraaft.

Rik JASPAERT, Wakkerzeel

Geloofsvragen

KERK & leven, 25 APRIL 2012

Ik kom even terug op de interpretatie van Paul Kevers over de verrijzenis en de verschijningen van Jezus zoals uiteengezet in uw rubriek *Vraag het aan Theo*. Met interpreteren kan men alle kanten uit en fantaseren zoveel en wat men wil. De verrijzenis van Jezus is de grondslag van ons geloof. Ze laat ons hopen op onze eigen verrijzenis. Ook dat onderstreept Paulus met klem.

Kevers zaait twijfel en verwarring over dat fundament van ons geloof. Hij zegt dat de evangelisten maar wat uitgevonden hebben, de Schriften hebben nagepraat en dat de verhalen met elkaar in tegenspraak lijken. Voorts geeft Kevers een lijst van verschijningen die Paulus vermeldt in 1 Korintiërs 15. Onmiddellijk na die opsomming vertelt Paulus in 1 Korintiërs 15, 8 evenwel wat hijzelf beleefd, gezien en gehoord heeft. Waarom wijst Kevers daar niet op?

De afgelopen veertig jaar werden al te veel van zulke interpretaties te pas en te onpas op de gelovigen afgevuurd. Ze hebben de geest in de seminaries, de scholen en de parochies verpest door

twijfel te zaaien. Wie aandachtig volgt, merkt echter de onderlinge tegenstrijdigheden. Toch zijn die interpretaties een van de belangrijkste oorzaken – en misschien wel de belangrijkste oorzaak – van de geloofsafval die gedurende al die jaren heeft doorgezet.

Gerard HERMANS, Langdorp

Lezersbrieven

KERK & leven, 25 APRIL 2012

Ik lees altijd met aandacht en openheid de lezersbrieven in *KERK & leven*. Ik kan me niet van de indruk ontdoen dat het blad enkel stem geeft aan wat we dan maar eens rechtse, conservatieve en restauratieve tendensen zullen noemen.

Inderdaad, in de Kerk is er veel ruimte voor verschillende meningen. Zolang ze blijkbaar maar rechts zijn. Nochtans is er ook een linkse Kerk – en dat is uitgerekend net waar de Kerk hoort te zijn. Deze Kerk kiest zeer consequent voor de mens, voor al wie aan de rand staat en uit de boot dreigt te vallen. Het is een keuze voor het 'sociale evangelie'. Ik moet hierbij denken aan wat de 57.000 Amerikaanse zusters overkomt. In onze contreien wordt daarover in honderd talen gezwegen.

In de rubriek *Lezersbrieven* verleent u te vaak het woord aan mensen die enkel met vorm en verleden bezig zijn. Wanneer geeft u eens het woord aan mensen die met daadwerkelijk

breken en delen bezig zijn, met mensen die met het heden en de toekomst begaan zijn? Ik ben benieuwd.

Ann MOLS, via e-mail

Benedictus XVI

KERK & leven, 2 MEI 2012

Het moet me van het hart dat paus Benedictus XVI me altijd hoop en innige vreugde heeft geschonken. Allereerst hoop ik dan ook dat hij de hervorming van de hervorming – de noodzakelijke aanpassingen aan de liturgie – tot een goed einde zal brengen. Ook de verzoening met de traditionalisten ligt me na aan het hart.

In de tweede plaats wil ik erop wijzen dat zijn woorden recht uit zijn hart komen en dat ze de Blijde Boodschap op een indrukwekkende manier kracht bij zetten.

Ten derde wil deze paus het centrale gezag versterken, teneinde een halt toe te roepen aan de talrijke liturgische misbruiken. Hij is tenslotte trouw aan de grote traditie van de heilige Kerk, hij zal de geloofsleer op geen enkel ogenblik in gevaar brengen.

De ontroering waarmee Benedictus XVI spreekt over Onze-Lieve-Vrouw is ronduit indrukwekkend en beklijvend. Ik hoop dan ook dat deze heilige man nog geruime tijd op Petrus' stoel mag blijven om de rooms-katholieke Kerk te dienen.

Luc VERREYKEN, Aarschot